

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Hany Veberové a soudců Mgr. Marka Bedřicha JUDr. Jitky Hroudové v právní věci žalobkyně **N. V.**, ukrajinské státní příslušnice, bytem v P., zastoupené Mgr. Veronikou Klíčovou, bytem v Praze 4, Tavočnicková 1848/19, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra České republiky, Komisi pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem v Praze 4, nám. Hrdinů 1634/3, poštovní přihrádka 155/50, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného správního úřadu ze dne 27. 2. 2015, č. j. MV-142420-3/SO-2012

t a k t o:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění

Žalobkyně se žalobou, podanou u Městského soudu v Praze, domáhala přezkoumání a zrušení rozhodnutí Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců ze dne 27. 2. 2015, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky, ze dne 13. 8. 2012, o zastavení řízení ve věci žádosti žalobkyně o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání.

Žalobkyně v podané žalobě uvedla, že na území České republiky pobývala na základě povoleného dlouhodobého pobytu za účelem podnikání – účast v právnické osobě ode dne 16. 5. 2010 do dne 15. 5. 2012. Dne 1. 3. 2012 podala žádost o prodloužení dlouhodobého pobytu za stejným účelem. Správní úřad dospěl při posuzování žádosti k závěru, že žádost trpí

vadami, které je třeba odstranit a proto dne 1. 3. 2012 vyzval žalobkyni k odstranění vad podání ve lhůtě třiceti dnů ode dne doručení. Výzvu si žalobkyně převzala osobně dne 1. 3. 2012. Po dobu uvedenou ve výzvě správního úřadu bylo řízení přerušeno, dne 28. 3. 2012 žalobkyně podala žádost o prodloužení lhůty na dodání stanovených dokumentů, lhůta jí byla správním úřadem prodloužena do dne 29. 4. 2012. Dne 10. 7. 2012 byly dokumenty doloženy prostřednictvím zmocněného zástupce žalobkyně, když žalobkyně v té době pobývala na Ukrajině vzhledem k závažnému onemocnění své matky. Zmocněná zástupkyně žalobkyně však všechny potřebné dokumenty správnímu úřadu nedoložila. Z tohoto důvodu správní úřad prvního stupně vydal dne 13. 8. 2012 usnesení o zastavení řízení podle ustanovení § 66 odstavec 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů.

Žalobkyně proti uvedenému rozhodnutí podala odvolání, o němž bylo rozhodnuto žalobou napadeným rozhodnutím. Žalobkyně namítá, že správní úřad při vydání rozhodnutí nepostupoval v souladu se základními zásadami správního řízení, uvedenými zejména v ustanovení § 2 správního řádu. Žalobkyně byla po celou dobu svého pobytu na Ukrajině v dobré víře, že její doklady jsou v pořádku a že byly odevzdány zmocněným zástupcem. Poté, kdy bylo vydáno rozhodnutí o zastavení řízení, žalobkyně namítala, že byla na Ukrajině, kde se starala o nemocnou umírající matku, správní úřad k tomuto tvrzení však nijak nepřihlédl. Žalobkyně poukázala v podané žalobě na nepřiměřenou tvrdost napadeného rozhodnutí a vzhledem k okolnostem celého případu, uvedla, že na území České republiky pobývá se svým manželem a dcerou, která se narodila už na území České republiky, celá rodina žalobkyně je plně integrována v České republice. Rozhodnutí Komise je zcela nepřiměřené a zasáhne do soukromého a rodinného života celé rodiny. Žalobkyně ve svém domovském státě již nemá žádné zázemí, včetně možnosti bydlení, dcera navštěvuje českou mateřskou školu a ani žalobkyně, ani její manžel nikdy neporušovali zákony České republiky.

Žalovaný správní úřad ve vyjádření k podané žalobě uvedl, že zastává právní názor, že v posuzovaném případě byly splněny podmínky pro zastavení řízení o žádosti žalobkyně podle ustanovení § 66 odstavce 1 písm. c) správního řádu z důvodu existence podstatné vady žádosti, která bránila pokračování řízení. Žalobkyně byla v posuzovaném případě vyzvána k doložení chybějících náležitostí žádosti, avšak správnímu úřadu prvního stupně neposkytla potřebnou součinnost a nepředložila všechny požadované doklady. S ohledem na uvedené nemohl správní úřad prvního stupně předložené doklady z formálního i obsahového hlediska posoudit, ani se nemohl meritorně zabývat skutečnostmi, zda žádost z obsahového hlediska splňuje či nesplňuje zákonem požadované předpoklady. Žalovaný poukázal na odůvodnění rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 3. 2010, č. j. 6As 57/2009 - 72, v němž správní soud vyjádřil, že zákon obecně spojuje s nečinností účastníka řízení důvody pro zastavení řízení podle ustanovení § 66 odstavce 1 písm. c) správního řádu. Správní úřad prvního stupně své rozhodnutí dostatečně zdůvodnil a uvedl, v čem spatřuje skutečnosti rozhodné pro zastavení řízení.

Žalovaný dále poukázal na skutečnosti, že podle ustanovení § 34 odstavec 1 správního řádu vystupuje zmocněný zástupce v řízení jménem zastoupeného, ale práva a povinnosti tím vznikají přímo v zastoupené osobě, tedy i v případě, že by zmocněný zástupce nesplnil svou povinnost k učinění určitého úkonu, následky takového pochybení jsou přímo přičitatelné žalobci. Námitka žalobkyně, že byla v dobré víře, že její doklady byly v pořádku odevzdány zmocněným zástupcem, pak není pro rozhodnutí ve věci podstatná. Žalovaný poukázal na to, že pokud jde o procesní rozhodnutí o žádosti cizince ve smyslu ustanovení § 66 odstavec 1 písm. c) správního řádu, pak posouzení přiměřenosti dopadů do rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobkyně je vyloučeno, neboť správní úřad nepřistoupil k věcnému

projednání žádosti. Zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců, obsahuje ustanovení, která výslovně uvádějí, kdy se správní orgány přiměřeností dopadů rozhodnutí do soukromého a rodinného života cizince jsou povinny zabývat a kdy jím tato povinnost uložena není.

Z obsahu spisového materiálu, který byl soudu předložen žalovaným správním úřadem, byly zjištěny následující, pro rozhodnutí ve věci samé podstatné skutečnosti:

Žalobkyně dne 1. 3. 2012 požádala u Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky, o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání – účast v právnické osobě. Správní úřad prvního stupně zjistil, že podaná žádost trpí vadami, neboť neobsahuje veškeré zákonem stanovené náležitosti a proto vyzval žalobkyni dne 1. 3. 2012 podle ustanovení § 45 odstavce 2 správního řádu k odstranění vad žádosti. Ve výzvě správní úřad prvního stupně specifikoval charakter nedostatků žádosti a uvedl způsob jejich odstranění, k čemuž stanovil žalobkyni přiměřenou lhůtu, současně účastníci řízení poučil o možných následcích neodstranění vad žádosti.

Dne 28. 3. 2012 podala žalobkyně žádost o prodloužení lhůty k doložení náležitostí, její žádosti bylo vyhověno a lhůta jí byla prodloužena do dne 29. 4. 2012. Žalobkyně měla na základě výzvy doložit potvrzení finančního úřadu o stavu daňových nedoplatků obchodní společnosti, potvrzení okresní správy sociálního zabezpečení o tom, že je účastnice řízení, nemá splatné nedoplatky na sociálním zabezpečení a státní politice zaměstnanosti včetně penále. Dále bylo na žalobkyni, aby doložila doklad o zajištění ubytování na území České republiky, doklad prokazující příjem účastnice řízení, doklad o zápisu do příslušného rejstříku, potvrzení finančního úřadu o nedoplatcích účastnice řízení a potvrzení Okresní správy sociálního zabezpečení o nedoplatcích obchodní společnosti.

Žalobkyně dne 10. 7. 2012 doložila některé z uvedených dokladů, nicméně doklad o zápisu do příslušného rejstříku, potvrzení finančního úřadu o nedoplatcích účastnice řízení, ani potvrzení okresní správy sociálního zabezpečení o nedoplatcích obchodní společnosti účastnice řízení ke dni vydání usnesení správnímu úřadu nedoložila.

Na základě výše uvedeného správní úřad prvního stupně řízení o žádosti usnesením ze dne 13. 8. 2012, č. j. OAM-11123-8/DP-2012, zastavil.

Proti uvedenému rozhodnutí podala žalobkyně v zákonné lhůtě odvolání, v němž uvedla, že se chce omluvit za nedopatření, že nedoložila všechny požadované doklady a uvedla, že byla delší dobu ve svém trvalém bydlišti s nemocnou matkou a chybějící doklady chce dodat co nejrychleji.

O podaném odvolání rozhodl žalovaný odvolací správní úřad žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 27. 2. 2015, odvolání žalobkyně zamítl jako nedůvodné a napadené rozhodnutí ministerstva vnitra ze dne 13. 8. 2012 potvrdil s odůvodněním, že skutečnost, že účastnice řízení předložila nové informace o onemocnění matky až v rámci řízení o odvolání a nikoliv v průběhu řízení před správním úřadem prvního stupně neodpovídá zásadě koncentrace řízení, přičemž usnesení správního úřadu prvního stupně o zastavení řízení ve věci žádosti o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání bylo vydáno v souladu s požadavkem zákonnosti rozhodování orgánů státní správy. V odůvodnění svého odvolání žalobkyně dostatečně neprokázala existenci důvodů pro nepředložení dokladů, jež by byly na vůli účastnice řízení nezávislé, například ve formě závažných překážek bránících požadovaný úkon učinit. Informace o nutnosti opustit na delší dobu území České

republiky z důvodu vážného onemocnění matky mohla účastnice řízení sdělit správnímu úřadu I. stupně včas a požádat o další prodloužení lhůty, případně požádat správní úřad o přerušování řízení na dobu nezbytně nutnou k obstarání dokladů, což neučinila.

Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí a jemu předcházející řízení před správním úřadem z hlediska žalobních námitek, uplatněných v podané žalobě a při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání napadeného rozhodnutí (ustanovení § 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů – dále jen s. ř. s.) Vzhledem k tomu, že žádný z účastníků řízení nepožádal výslovně o nařízení ústního jednání, vyjádřily tím žalobkyně i žalovaný správní úřad svůj souhlas se zamýšleným postupem soudu rozhodnout ve věci samé, bez nařízení ústního jednání. Z tohoto důvodu Městský soud v Praze postupoval podle ustanovení § 51 odstavec 1 s. ř. s. a o podané žalobě rozhodl, aniž ústní jednání nařizoval. Věc soud posoudil takto:

Žalobkyně se podanou žalobou domáhala přezkoumání a zrušení rozhodnutí správního úřadu, jímž bylo pravomocně zastaveno řízení o žádosti o povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání. Důvodem zastavení řízení bylo nedoložení všech požadovaných listin pro rozhodnutí.

Podle ustanovení § 56 odstavec 1 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, dlouhodobé vízum s výjimkou víza k pobytu nad 90 dní za účelem strpění pobytu na území ministerstva cizinci neudělí, jestliže se cizinec na požádání ministerstva, nebo zastupitelského úřadu nedostaví k pohovoru, nebo nepředloží ve stanovené lhůtě doklady za účelem ověření údajů uvedených v žádosti o dlouhodobé vízum, nebo jestliže se i přes provedení pohovoru, nebo vyhodnocení předložených dokladů tyto údaje nepodaří ověřit.

Podle ustanovení § 66 odstavec 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů, správní orgán řízení o žádost usnesením zastaví, jestliže žadatel v určené lhůtě neodstraní podstatné vady žádosti, které brání v pokračování řízení.

Podle ustanovení § 34 odstavec 1 správního řádu, zástupce v řízení vystupují jménem zastoupeného, z úkonů zástupce vznikají práva a povinnosti přímo zastoupenému.

Ze spisového materiálu správního úřadu Městský soud v Praze zjistil, že žalobkyně po podání žádosti nepobývala dlouhodobě v České republice a k dalšímu řízení, zejména za účelem doložení požadovaných listin, si zvolila zmocněnce. Žalobkyně přitom v dobré víře spoléhala na to, že žádost bude zmocněncem řádně doplněna a správní úřad bude moci rozhodnout ve věci samé. Zmocněnec žalobkyně však dne 10. 7. 2012 dodal správnímu úřadu prvního stupně pouze část dokladů, požadovaných ve výše uvedené výzvě, zbytek dokladů žalobkyní doložen nebyl. Tyto skutečnosti vedly žalovaný správní úřad k závěru, že žalobkyně na výzvu neodstranila vady žádosti a proto s odkazem na ustanovení § 66 odstavec 1 písm. c) správního řádu řízení zastavil.

Pokud žalobkyně v podané žalobě namítá dobrou víru žalobkyně, která spoléhala ve věci vyřízení žádosti na svého zvoleného zmocněnce, pak je třeba obecně uvést, že byt zmocněnec jedná jménem zastoupeného, práva a povinnosti z tohoto jednání vznikají přímo zastoupené osobě. Je zřejmé, že tedy i důsledky jednání, či nečinnosti zmocněnce jdou vždy k tíži zastoupené osoby, osoba, která si zvolí zmocněnce, nemůže jakkoli ji o tom dosavadní

jednání zmocněnce utvrzuje v dobré víře spoléhat na řádné jednání zmocněnce v souladu s pokyny, které zmocněnci uloží. Námitku žalobkyně, že byla v dobré víře o tom, že doklady budou řádně správnímu úřadu odevzdány, nelze z uvedených důvodů považovat za důvodnou.

K námitce žalobkyně ohledně nepřiměřeně tvrdého postupu správního úřadu k přihlídnutím k rodinným poměrům žalobkyně, Městský soud v Praze považuje za potřebné uvést, že uvedené námitky jsou nedůvodné či irelevantní co do posouzení napadeného rozhodnutí. Správní úřad se v napadeném rozhodnutí nezabýval věcí samou, neposuzoval okolnosti a splnění podmínek pro povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky, v případě žalobkyně, ale posuzoval pouze formální podmínky pro řízení, které nebyly v důsledku absence doložených listin žalobkyní splněny, a proto bylo řízení zastaveno z procesních důvodů.

V posuzovaném případě byly splněny podmínky pro zastavení řízení o žádosti žalobkyně podle ustanovení § 66 odstavce 1 písm. c) správního řádu z důvodu existence podstatné vady žádosti, která bránila pokračování řízení. Žalobkyně byla v posuzovaném případě vyzvána k doložení chybějících náležitostí žádosti, avšak správnímu úřadu prvního stupně neposkytla potřebnou součinnost a nepředložila všechny požadované doklady. S ohledem na uvedené nemohl správní úřad prvního stupně předložené doklady z formálního i obsahového hlediska posoudit, ani se nemohl meritorně zabývat skutečnostmi, zda žádost z obsahového hlediska splňuje či nesplňuje zákonem požadované předpoklady.

Na základě výše uvedeného Městský soud v Praze shledal námitky vznesené žalobkyní v podané žalobě nedůvodné, proto rozhodl podle ustanovení § 78 odstavec 7 s. ř. s. o zamítnutí podané žaloby.

O nákladech řízení rozhodl Městský soud v Praze podle ustanovení § 60 odstavec 1 s. ř. s., neboť žalobkyně ve věci samé úspěch neměla a žalovanému správnímu úřadu, který byl ve věci úspěšný, žádné prokazatelné náklady řízení nad rámec běžných činností správního úřadu nevznikly. Z tohoto důvodu soud vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v ustanovení § 103 odstavec 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 30. prosince 2015

JUDr. Hana V e b e r o v á
předsedkyně senátu